

UZASADNIENIE		
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 373/20
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskami. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.		
1. USTALENIE FAKTÓW		
1.1. Fakty uznane za udowodnione		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)
1.	W. Ł. (1)	w okresie od 12 sierpnia 2016r. do 5 października 2019r. , z wyłączeniem okresu od 30.09.2018 r. do 01.03.2019 r. w m. (...) uchylał się od ciążącego na nim z mocy ustawy obowiązku opieki poprzez niełożenie renty alimentacyjnej na rzecz jego małoletnich dzieci M. i A. rodzeństwa Ł. której wysokość określona została na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Wągrowcu sygn. akt III RC 328/11/2 z dn. 29 grudnia 2011r. na kwotę po 1.500 zł (tysiąc pięćset złotych) miesięcznie na każde dziecko łącznie 3.000 złotych miesięcznie poprzez co łączna

		wysokość powstałych wskutek tego zaległości przekracza równowartość trzech świadczeń okresowych i na dzień 5 października 2019r. wynosi 284.800,00 zł na rzecz pokrzywdzonych, bez kosztów i odsetek, czym naraził je na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych,
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty

1. Oskarżony W. Ł. (1) pozostawał w związku małżeńskim z A. Ł. (1), z którą ma dwoje małoletnich dzieci.	wyjaśnienia oskarżonego W. Ł. (1)	k. 96-97, 170 w zw. z k. 189 -191	
zeznania świadka A. Ł. (1)	k. 7, 124 v., 142 w zw. z k. 191-193		
3. Oskarżony prowadził działalność gospodarczą, z różnych efektem. Często zaciągał zobowiązania nie mówiąc o tym żonie. W związku z licznymi problemami finansowymi w małżeństwie wprowadzono ustrój umownej rozdzielności majątkowej małżeńskiej. Małżonkom nie układało się najlepiej. A. Ł. (1) wniosła pozew do sądu o zasądzenie	zeznania świadka A. Ł. (1)	k. 7, 124 v., 142 w zw. z k. 191-193	

renty alimentacyjnej na rzecz dzieci.			
wyjaśnienia oskarżonego W. Ł. (1)	k. 96-97, 170 w zw. z k. 189 -191		
wpis do (...)	k.12 w zw. z k 276		
informacja z NFZ	k. 63 w zw. z k. 276		
7. Wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w W. z dnia 29.12.2011 r. w sprawie o sygnaturze akt III RC 328/11/2 zasądzone od oskarżonego W. Ł. (1) na rzecz małoletnich powodów M. Ł. i A. Ł. (2) alimenty w kwocie po 1.500 zł na każdego z uprawnionych, płatne z góry do dnia 10 tego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki małoletnich A. Ł. (1).	wyjaśnienia oskarżonego W. Ł. (1)	k. 96-97, 170 w zw. z k. 189 -191	
zeznania świadka A. Ł. (1)	k. 7, 124 v., (...) w zw. z k. 191-193		
Odpis wyroku	k. 3, 20-21, 42-42v., w zw. z k. 276		

11. W grudniu 2016 r. A. Ł. (1) wyprowadziła się z dziećmi.	zeznania świadka A. Ł. (1)	k. 7, 124 v., 142 w zw. z k. 191-193	
12. Córka oskarżonego A. Ł. (2) choruje przewlekłe i jest pod stałą opieką Centrum Stomatologii w P.	zeznania świadka A. Ł. (1)	k. 7, 124 v., 142 w zw. z k. 191-193	
13. Oskarżony W. Ł. (1) utrzymuje nieregularny kontakt z dziećmi. Czasem kupuje drobne prezenty.	wyjaśnienia oskarżonego W. Ł. (1)	k. 96-97, 170 w zw. z k. 189 -191	
zeznania świadka A. Ł. (1)	k. 7, 124 v., (...) w zw. z k. 191-193		
zeznania świadka B. K.	k. 298		
16. A. Ł. (1) jest czynna zawodowo. Pobiera świadczenie rodzinne 500 plus.	zeznania świadka A. Ł. (1)	k. 7, 124 v., 142 w zw. z k. 191-193	
zeznania o osiągniętym dochodzie	k. 143-156, 160-165		
18. Oskarżony i jego żona mieli liczne zobowiązania kredytowe. W dniu 24.03.2014 r. A. Ł. (1) dokonała całkowitej spłaty kredytu.	zeznania świadka A. Ł. (1)	k. 7, 124 v., (...) w zw. z k. 191-193	

dowody wpłat	k. 157-159 w zw. z k. 276		
20. W dniu 30.09.2018r. oskarżony uległ wypadkowi – upadku z wysokości w wyniku czego doznał wielofragmentowego złamania kości piętowej lewej z licznymi odłamkami oraz przemieszczeniem odłamów kostnych. W okresie od 30.09.2018 r. do 01.10.2018 r., 03.10.2018 r. hospitalizowany.	wyjaśnienia oskarżonego W. Ł. (1)	k. 96-97, 170 w zw. z k. 189 -191	
zeznania świadka D. Ł.	k. 121 v.		
zeznania świadka B. K.	k. 298		
zeznania świadka D. Ł.	k. 258-259		
karta informacyjna leczenia szpitalnego	k. 99 w zw. z k. 276		
historia choroby	k. 100-107 w zw. z k. 276		
26. Przez pół roku nie mógł wykonywać pracy zarobkowej.	zeznania świadka D. Ł.	k. 121v.	

27. Było to złamanie bez przemieszczenia nie wymagające interwencji zabiegowej	Karta informacyjna leczenia szpitalnego	k. 107 v.	
28. Oskarżony nie płacił alimentów w pełnej wysokości. Egzekucja ich była bezskuteczna. Na dzień 25.09.2019 r. stan zaległych alimentów wynosił 284 800,00 zł.	wyjaśnienia oskarżonego W. Ł. (1)	k. 96-97, 170 w zw. z k. 189 -191	
zeznania świadka A. Ł. (1)	k. 7, 124 v., 142 w zw. z k. 191-193		
zaświadczenia	k. 19, 39, 41-41v.,		
zawiadomienie	22, 40 w zw. z k. 276		
32. W 2016 r. na konto Komornik Sądowy dokonał wpłat: 13.01.2016 r. w kwocie 243,15 zł, w roku 2017 w dniach: 16.02.2017 r. 300 zł.; 21.07.2017 r. 1000 zł.; 03.08.2017 r. 400 zł.; 12.10.2017 r. 700 zł.; w 2018 r. w dniach 05.01.2018 r. 200 zł., 08.11.2018 r. 300 zł, 14.11.2018 r. 1000,00 zł, 11.12.2018 r. 800 zł; w 2019 r. w dniach 03.01.2019 r. 500 zł., 23.01.2019 r. 500 zł., 19.02.2019 r. 500 zł., 13.03.2019 r. 900 zł., 20.03.2019 r. 500 zł., 08.04.2019 r.	zeznania świadka A. Ł. (1)	k. 7, 124 v., 142 w zw. z k. 191-193	

<p>900 zł., 24.06.2019 r. 500 zł., 20.07.2019 r. 900 zł., 29.07.2019 r. 500 zł., 30.09.2019 r. 900 zł.</p>			
<p>historia rachunku</p>	<p>k. 28-32 w zw. z k. 276</p>		
<p>34. Oskarżony W. Ł. (1) od 2016 r. dokonywał wpłat gotówki na rachunek A. Ł. (1) w dniach: 16.02.2016 r. w kwocie 300 zł., 21.07.2017 r. w kwocie 1000 zł., 03.08.2017 r. w kwocie 400 zł., 12.10.2017 r. w kwocie 700 zł., 05.01.2018 r. w kwocie 200 zł., od 14.11.2018 r. w kwocie 1000 zł. - w tytule przelewu alimenty, 11.12.2018 r. 800 zł., 03.01.2019 r. w kwocie 500 zł., 23.01.2019 r. w kwocie 500 zł., 19.02.2019 r. 500 zł (wycieczka M.), 13.03.2019 r. 900 zł., 20.03.2019 r. 500 zł (okulary dla A.), 08.04.2019 r. 900 zł., 07.05.2019 r. 900 zł., 24.06.2019 r. 500 zł., 20.07.2019 r. w kwocie 900 zł., 29.07.2019 r. 500 zł., 30.09.2019 r. 900 zł., 26.11.2019 r. 900</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego W. Ł. (1)</p>	<p>k. 96-97, 170 w zw. z k. 189 -191</p>	

zł., 21.12.2019 r. 400 zł., 21.01.2020 r. 500 zł., 18.02.2020 r. 900 zł., 23.03.2020 r. 900 zł., 20.04.2020 r. 900 zł., 15.05.2020 r. 400 zł., 18.05.2020 r. 500 zł.			
historia rachunku	k. 125-130 w zw. z k. 276		
37. Oskarżony W. Ł. (1) i A. Ł. (1) pozostają w konflikcie, który absorbują również małoletnie dzieci.	wyjaśnienia oskarżonego W. Ł. (1)	k. 96-97, 170 w zw. z k. 189 -191	
zeznania świadka A. Ł. (1)	k. 7, 124 v., 142 w zw. z k. 191-193		
39. 31.05.2020 r. oskarżony porzucił zatrudnienie	Korespondencja mailowa	k. 227-228	
40. Pozwem z dnia 01.06.2020 r. oskarżony W. Ł. (1) wystąpił o obniżenie renty alimentacyjnej od 01.06.2012 r.	wyjaśnienia oskarżonego W. Ł. (1)	k. 96-97, 170 w zw. z k. 189 -191	
pozew	k. 217-228 w zw. z k. 276		
42. Oskarżony W. Ł. (1) ma 48 lat. Rozwiedziony. Ma dwoje dzieci w wieku 14 i 12 lat. Posażony ma wykształcenie wyższe, z zawodu historyk.	wyjaśnienia oskarżonego W. Ł. (1)	k. 96-97, 170 w zw. z k. 189 -191	

Zatrudniony w F. P.H.U (...) na stanowisku pracownik budowlany i z tego tytułu otrzymuje dochód w wysokości 2600 zł brutto. Nie posiada majątku większej wartości. Nie leczy się psychiatrycznie, ani odwykowo. Nie był karany sądownie.			
umowa o pracę	k. 123 w zw. z k. 276		
karta karna	k. 138, 233 w zw. z k. 276		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	W. Ł. (2)	w okresie od 12 sierpnia 2016r. do 5 października 2019r. , z wyłączeniem okresu od 30.09.2018 r. do 01.03.2019 r. w m. (...) uchylał się od ciężącego na nim z mocy ustawy obowiązku opieki poprzez nie łożenie renty alimentacyjnej na rzecz jego małoletnich dzieci M. i A. rodzeństwa	

		<p>Ł. której wysokość określona została na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Wągrowcu sygn. akt III RC 328/11/2 z dn. 29 grudnia 2011r. na kwotę po 1.500 zł (tysiąc pięćset złotych) miesięcznie na każde dziecko łącznie 3.000 złotych miesięcznie poprzez co łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości przekracza równowartość trzech świadczeń okresowych i na dzień 5 października 2019r. wynosi 284.800,00 zł na rzecz pokrzywdzonych, bez kosztów i odsetek, czym naraził je na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych,</p>		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty		
Nieudowodnionym jest, aby oskarżony płacił zasadzoną rentę alimentacyjną oraz, że alimenty przekazywane były przez brata oskarżonego.	częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. Ł. (1)	k. 96-97, 170 w zw. z k. 189 -191		

częściowo zeznania świadka D. Ł.	k.121 v.		
2. Ocena DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1-3, 6,9 12, 14, 15, 17,18	częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. Ł. (1)	Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie, w którym potwierdził fakt nieregulowania w pełnej wysokości na bieżąco alimentów są wiarygodne, gdyż korespondują z dokumentacją komorniczą i zeznaniami świadka A. Ł. (1). Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie jego kondycji finansowej i możliwości zarobkowych należało uznać za wiarygodne jedynie w części. Natomiast w pozostałym zakresie, w którym oskarżony wykazywał, że nie był w stanie realizować obowiązku alimentacyjnego z przyczyn od niego niezależnych, wyjaśnienia oskarżonego są	

		w ocenie sądu niewiarygodne.		
1-8, 12,13, 15	zeznania świadka A. Ł. (1)	Świadek zeznawała w sposób rzeczowy, naturalny i korelujący z dowodami z dokumentów (m.in. zaświadczeniem o bezskuteczności egzekucji, historii rachunku bankowego). W sposób rzeczowy opisywała położenie finansowe swoje i oskarżonego przez okres ich małżeństwa i wspólnego zamieszkiwania.		
10	częściowo zeznania świadka D. Ł.	Sąd dał wiarę zeznaniom w kwestiach wypadku oskarżonego albowiem zeznania świadka w tej kwestii korespondują z dokumentacją lekarską oraz wyjaśnieniami oskarżonego w tej części w jakiej sąd uznał je za wiarygodne.		
6	zeznania świadka B. K.	Na wiarę zasługiwały zeznania świadka, w których wskazywał, że oskarżony miał kontakt z dziećmi tzn. zabierał je nad jezioro choć tych zeznań nie należy przeceniać albowiem świadek		

		nie miał pełnego obrazu funkcjonowania rodziny.		
2,3, 7- 9, 11, 12-14, 16-18	Dokumenty (karty karne, protokoły, karty rozliczeniowe, decyzje)	Autentyczność oraz prawdziwość treści w nich zawartych nie budziła w ocenie Sądu najmniejszych wątpliwości, nie była także kwestionowana przez żadną ze stron niniejszego postępowania.		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
1.2.	częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. Ł. (1)	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, w których kwestionował wysokość zaległości alimentacyjnej twierdząc, że prowadząc wspólne gospodarstwo płacił alimenty. Sąd również nie dał wiary wyjaśnieniom, w których wskazywał na przekazywanie		

		<p>wygórowanych kwot, czy też dysponowanie gotówką w szafie, do której miała dostęp A. Ł. (1) rzędu 100 czy 200 tysięcy. Gdyby sytuacja finansowa przedstawiała się tak kolorowo jak opisywał ją oskarżony pokrzywdzona nie wniosłaby pozwu o alimenty na rzecz małoletnich dzieci. Sceptycznie, sąd odniósł się również do okresu niesprawności. Bezspornym jest, że oskarżony w dniu 30.09.2018 r. uległ wypadkowi jednak zdaniem sądu niemożność zarobkowanie nie trwała do końca 2019 r. jak to w wyjaśnieniach podał oskarżony, a około pół roku.</p>		
1.2.	częściowo zeznania świadka D. Ł.	<p>Zeznania świadka jakoby oskarżony dawał mu pieniądze, które przekazywał A. Ł. poprzez wrzucanie do skrzynki w kwotach 7 czy 20 tys. a od 2017 r. w kwocie 5, 6 czy 8 tys sąd ocenie sądu niewiarygodne. W świetle zasad doświadczenia życiowego i logiki oskarżony nie miał</p>		

powodów, by świadczyć tego rodzaju przysługi na rzecz żony (byłej żony), tym bardziej, że oskarżony zobowiązany był płacić miesięcznie 3 tys. złotych alimentów, ponadto jaki sens miałyby te wpłaty podczas gdy w tym samym okresie oskarżony dokonywał wpłat na konto byłej żony. Trudno również dać wiarę w to, że tego typu kwoty przekazywane były poprzez wrzucenie do skrzynki pocztowej, z ryzykiem kradzieży i bez żadnego dowodu przekazania rzeczonych kwot, skoro oskarżony i jego żona pozostawali w konflikcie.

Dodatkowo pamiętać trzeba, że świadek jest bratem oskarżonego i miał interes w tym, aby go bronić i próbować ukazać w lepszym świetle.

Nie da się wykluczyć, że brat oskarżonego przekazywał A. Ł. jakieś kwoty pieniężne, ale były one przeznaczone na spłatę zobowiązań powstałych w trakcie małżeństwa a nie

		na zaległe czy bieżące alimenty, co wynika także z przekonującej relacji A. Ł. (1).		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU				
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony		
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem			
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej				
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem			
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej				
Do znamion występku z art. 209 § 1 K.k. należą: zobowiązanie sprawcy z mocy orzeczenia sądowego, ugody zawartej przed				

sądem lub innym organem lub umową do wykonywania obowiązku alimentacyjnego jeżeli łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych albo jeżeli opóźnienie zaległego świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej 3 miesiące. Zgodnie z treścią art. 209 § 1a K.k. jeżeli sprawca czynu opisanego w art. 209 § 1 K.k. naraża osobę uprawnioną na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych podlega karze grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat 2.

W analizowanym stanie faktycznym na oskarżonym ciążył obowiązek alimentacyjny względem dzieci nałożony został wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Wągrowcu z dnia 29.12.2011 r. w sprawie III RC 328/11/2.

Oskarżony uchylał się od nałożonego obowiązku alimentacyjnego.

Sąd przyjął, że jego powtarzające się zachowanie, polegające na niepłaceniu rat alimentacyjnych ustalonych wyrokiem Sądu, stanowiło przejaw istnienia trwałego zamiaru, który wymagany jest dla bytu przestępstwa trwałego, jakim jest niealimentacja a zaległość w płaceniu rat alimentacyjnych przekroczyła wysokość trzech świadczeń okresowych.

Jednocześnie swoim zachowaniem oskarżony naraził osoby uprawnione na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Biorąc pod uwagę status finansowy matki uprawnionych nie trudno stwierdzić, że cały ciężar utrzymania dzieci spoczywał na niej. Otrzymywane zaś dochody nie są wystarczające dla zapewnienia godnego funkcjonowania, szczególnie dla młodych, uczących się dzieci. Do podstawowych

potrzeb życiowych należy zaliczyć takie potrzeby, które przy uwzględnieniu właściwości i warunków osobistych uprawnionych ma ten uprawniony. Nie można zatem ograniczać tego pojęcia jedynie do potrzeb w postaci wyżywienia, zamieszkania, kształcenia, leczenia. Jeśli bowiem dziecko wymaga również korepetycji, bo nie radzi sobie w szkole, to potrzebę w tym zakresie należy uznać za podstawową. Podobnie należy potraktować koszty leczenia. Do znamion przestępstwa należy jedynie narażenie na niezaspokojenie podstawowych potrzeb, przy czym to niebezpieczeństwo musi być realne, choć nie musi być bezpośrednie. Co więcej, nawet jeśli potrzeby takie zostały zaspokojone przez inną osobę uprawnioną, nie zwalnia to sprawcy od odpowiedzialności karnej. Ta odpowiedzialność będzie tym bardziej uzasadniona, gdy

zaspokojenie
potrzeb osoby
uprawnionej
odbywa się kosztem
znacznego wysiłku
innych osób
zobowiązanych do
dostarczania
środków utrzymania
co ma miejsce
w przedmiotowej
sprawie. O istnieniu
po stronie sprawcy
zamiaru uchylania
się od obowiązku
łożenia może
świadczyć np.
porzucenie pracy
po to, aby nie
płacić alimentów,
niepodejmowanie
pracy zarobkowej
pomimo istniejących
ku temu warunków,
zmiana miejsca
pobytu w celu
udaremnienia
egzekucji
alimentów,
ukrywanie
dochodów w celu
niepłacenia
należności
alimentacyjnych.

1. Bezsporne w
sprawie jest przy
tym, iż oskarżony
nie uiszczał pełnych
rat alimentacyjnych,
do jakich był
zobowiązany, przez
okres prawie trzech
lat, przy czym
miał możliwość ich
uiszczania oraz to,
że w wyniku takiego
działania jego dzieci
były narażone na
niemożność

zaspokojenia
podstawowych
potrzeb życiowych.

2. Biorąc zatem
powyższe pod uwagę
nie ulega
wątpliwości sądu,
iż oskarżony swoim
czynem wyczerpał
znamiona występku
z art. 209 § 1a k.k.

3. Podsądny
trwał w ocenie
sądu w zamiarze
niepłacenia
alimentów.

4. Oskarżony
niezależnie od tego
jak kształtowała
się jego sytuacja
materialna trwał w
ocenie sądu w
zamiarze
niepłacenia
alimentów. Jego
postępowanie od
początku
nacechowane jest
złą wolą. Zła wola
podsądnego jest
wynikiem zupełnej
ignorancji w
stosunku
powstałych
obowiązków
rodzicielskich,
których podsądny
nie realizował w
żaden sposób.

5. Nie ma więc
wątpliwości, że w
rzeczonym okresie
pokrzywdzeni -
rozwijające się,
będące w wieku
szkolnym były
narażone na brak

możliwości zaspokojenia potrzeb życiowych i narażenie to wynikało z zawinionego zachowania podsądnego, który nie płacił na ich utrzymanie, lekceważąc i ignorując w sposób długotrwały spoczywający na nim obowiązek alimentacyjny.

6. Reasumując sąd uznał, że we wskazanym w wyroku okresie podsądny uchylał się od płacenia alimentów, jego zaniechanie było lekceważące, nacechowane nieustępliwością, zważyć należy, że podsądny nie robił prezentów, nie zapewniał rozrywki kulturalnej, sportowej;

7. Łączna wysokość powstałych zaległości przekracza wartość co najmniej trzech świadczeń okresowych.

Jednocześnie sąd wyeliminował z opisu zarzuczonego oskarżonemu czynu okres od dnia 20.11.2019 r. do dnia 20.04.2020 r.

albowiem jest to czas wypadku i rekonwalescencji.				
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania				
#	3.4. Umorzenie postępowania			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania				
#	3.5. Uniewinnienie			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia				
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie				

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności	
W. Ł. (1)	1	1	<p>Wybierając rodzaj orzeczonej kary sąd miał na uwadze, iż wobec sprawcy przestępstwa niealimentacji zasadniczo należy w pierwszej kolejności rozważyć stosowanie kary wolnościowej, pozwalającej na regulowanie zobowiązań alimentacyjnych.</p> <p>Jednakże, w ocenie sądu wymierzenie kary grzywny i jej późniejsza zapłata odbyłaby się kosztem zaspokojenia potrzeb małoletnich dzieci oskarżonego. Z kolei orzeczeniu kary ograniczenia wolności sprzeciwiał się stan zdrowia oskarżonego, który nie pracuje i czeka na termin operacji w związku z doznany wypadkiem (art. 58 § 2 a k.k.).</p> <p>Sąd wziął pod uwagę dyrektywy wymiaru kary opisane w art. 3 k.k. i art. 53 § 1 i 2 k.k. Tak ukształtowana kara jest odpowiednia do stopnia zawinienia i stopnia społecznej szkodliwość czynu,</p>	

jednocześnie nie przekraczając ich ponad miarę.

Oskarżony w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności. W stosunku do oskarżonego zachodzą podstawy do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, albowiem mając na uwadze jego postawę, właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia (art. 69 § 2 K.k.), można w sposób zasadny budować prognozę, że taki rodzaj represji karnej będzie wystarczający dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa (art. 69 §1 K.k.).

Okoliczności łagodzące:

1. dotychczasowa niekaralność,
2. nieutrudnianie procesu;

Okoliczności obciążające:

			<p>1. wysoki stopień społecznej szkodliwości czynów ukształtował czasookres oraz sposób i zakres ignorowanego obowiązku,</p> <p>2. realne skutki czynów wypadają umiarkowanie korzystnie dla oskarżonego, bo wprowadzie przez dłuższy czas utrzymywał stan sprzeczny z ustawowym obowiązkiem, stwarzając stan narażenia dzieci na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb, to jednak, na skutek wyręczenia go w tym obowiązku przez osobę współzobowiązaną, realnie nie nastąpiły poważne uszczerbki w dobrach dziecka (brak zaniedbań żywieniowych, zdrowotnych, wychowawczych, itp.;</p> <p>3. zamiar bezpośredni;</p> <p>4. naruszony przez niego obowiązek ma podstawowy charakter;</p>	
W. Ł. (1)	2	1	Obowiązek probacyjny miał	

			<p>charakter obligatoryjny. W niniejszej sprawie oczywiste było nałożenie na oskarżonego obowiązku bieżącego wykonywania ciążącego na nim obowiązku łożenia na rzecz małoletnich dzieci.</p>	
<p>5. 1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>				
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności	
<p>7.6. inne zagadnienia</p>				
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>				

Obrońca oskarżonego wnosił o warunkowe umorzenie postępowania karnego.

Zgodnie z treścią art. 66 § 1 K.k. sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

O ile okoliczności popełnienia czynu nie budzą wątpliwości to postawa oskarżonego, choć niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy

sposób życia nie uzasadniają przypuszczenia, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał on porządku prawnego. Jak wynika z dotychczasowej drogi życia oskarżonego, chociażby w związku z zeznaniami matki małoletnich pokrzywdzonych, oskarżony nie jest osobą, na której można polegać. Nie ma ugruntowanej hierarchii wartości. W przeszłości bywały sytuacje, że o zadłużeniach małżonka dowiadywała się dopiero kiedy przychodziły zajęcia komornicze, sam oskarżony zniknął na kilka miesięcy bez słowa pozostawiając ówczesną rodzinę.

Nadto wina i społeczna szkodliwość czynu są tą immanentną cechą czynu, która pozwala na odróżnienie czynów błahych od poważnych i uznanie za przestępstwo tylko takich, które faktycznie i realnie szkodzą określonym dobrom jednostki, bądź dobru społecznemu. Ta zmienna cecha

czynu, który formalnie wyczerpuje wszystkie znamiona danego typu czynu zabronionego, podlega indywidualnemu stopniowaniu i w zależności od konkretnych okoliczności podmiotowych, jak i przedmiotowych może być bądź to znikoma, bądź nieznaczna, bądź w końcu wysoka lub nawet szczególnie wysoka.

W przedmiotowej sprawie na większą aniżeli nieznaczna szkodliwość czynu miały wpływ okoliczności tj.:

1. Ustawodawstwo polskie stoi na stanowisku zasady dobra dziecka. Potwierdza ją nie tylko kodeks rodzinny i opiekuńczy, ale także przepisy postępowań egzekucyjnych dające pierwszeństwo w zaspokojeniu roszczeń alimentacyjnych. W sytuacji, zatem kolizji dóbr dziecka i dorosłego nie ma żadnej wątpliwości, że dobro dziecka

stoi przed dobrem dorosłego;

2. Stanu zagrożenia spowodowanego nieplaceniem pełnych rat alimentacyjnych nie niweluje zatem to, że w pewnym zakresie potrzeby uprawnionej zaspokajał kto inny: matka - osoba współzobowiązana. Podkreślić należy, że zakres potrzeb życiowych dziecka oznacza nie tylko zabezpieczenie niezbędnego minimum, ale także stworzenie dziecku niezbędnych warunków umożliwiających zaspokojenie wyższego rzędu potrzeb istotnych dla kształtowania osobowości (por. wyrok SN z 27.03.1987r. V KRN 54/87 publik. OSNPG 1987 NR 8 poz. 103). Kryterium oceny potrzeb jako podstawowych stanowią z jednej strony standardy funkcjonujące w danym społeczeństwie (z uwzględnieniem warunków społeczno-ekonomicznych, stanu świadomości, poziomu życia społeczeństwa), z

drugiej strony – indywidualne właściwości uprawnionego do alimentacji. W ocenie Sądu, w odniesieniu do dziecka w wieku szkolnym, zaspokajanie potrzeb wyższego rzędu (aktywnego wyczynu, dostępności do powszechnych zdobyczy technologicznych i dóbr kultury, dodatkowych zajęć kształcących osobowość i rozwijających zdolności dziecka) jest w naszym społeczeństwie podstawowym i powszechnie przyjętym elementem procesu wychowawczego dziecka.

3. Okres niealimentacji;

4. Nie ma więc wątpliwości, że w rzeczonych okresach oboje pokrzywdzeni - rozwijający się, będący w wieku szkolnym byli narażeni na brak możliwości zaspokojenia potrzeb życiowych i narażenie to wynikało z zawinionego zachowania

<p>pod sądne, który nie płacił na ich utrzymanie regularnie i pełnych kwot, lekceważąc i ignorując w sposób długotrwały spoczywający na nim obowiązek alimentacyjny;</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>3</p>	<p>Nie ujawniły się okoliczności, pozwalające na zwolnienie oskarżonego od kosztów sądowych, w tym opłaty. Oskarżony winien zatem ponieść koszty niniejszego postępowania, do których wygenerowania sam się przyczynił swoim zachowaniem.</p>	
<p>6. 1Podpis</p>		
<p>Sędzia Renata Sypniewska</p>		